

NYHEDSORIENTERING APRIL 2022: Fredelig sameksistens eller atomkrig?

Download (PDF, Unknown)

Tegn på handlekraft, tegn på, at vi gør det rigtige.....

Ikke korrekturlæst

Den 21. april: Der viser sig afgørende muligheder for, at NATO's krig mod Rusland måske ikke vil medføre, at mere end en milliard mennesker vil blive dræbt af sult, hungersnød og kulde i år, og at en optrapning til atomkrig kan forhindres. Disse opstår, bestemt ikke på baggrund af de globale finansfolks møde i Washington i denne uge; ej heller på baggrund af militære begivenheder eller forhandlinger i Ukraine.

Der foreligger erklæringer, og aktivt samarbejde fra nogle store nationer, om at øge fødevareproduktionen på trods af alt; og Schiller Instituttets verdensomspændende mobilisering bestræber sig på at inddrage i tusindvis af ledere rundt om i verden, for at skabe en ny strategisk og økonomisk udviklingsorden, før katastrofen rammer. Et direkte samarbejde mellem russiske gødningseksportører og Indiens landmænd, skaber på trods af krig og sanktioner der ødelægger russiske og ukrainske fødevarer til verden, udsigt til, at Indien i år

kan øge hvede og ris eksporten betragteligt, selv om krig, gødnings inflation og mangel, truer med at udsætte en milliard mennesker for hungersnød. Indiens præsident Narendra Modi har erklæret, at hans land agter at gøre det.

Vores konference den 9. april, hvor 5.000 mennesker, rundt om i verden deltog for at blive klogere på en ny arkitektur for strategisk stabilitet og respekt for alle nationer og en LaRouche-plan for en ny arkitektur for økonomisk udvikling, udløser nu noget mere omfattende. Hundredvis af de mest indflydelsesrige af disse deltagere, mobiliseres nu til at udbrede andragenet, som konferencen samledes om, til at nå ud i regeringerne verden over.

I dag talte Kinas præsident Xi Jinping personligt i et internationalt forum i Kina, indgående om en ny verdensomspændende strategisk arkitektur, hvis karakteristika er som dem, der blev præsenteret den 9. april, dvs. uden kup, krige med regimeskift og ensidige sanktioner, baseret på FN's charter om rettigheder.

Regeringen i NATO-medlemslandet Tyrkiet, udtalte for første gang sandheden om, at "nogle lande i NATO" ikke ønsker forhandlinger, men ønsker at se krigen mellem Rusland og Ukraine fortsætte i lang tid. Det var ikke nødvendigt at nævne briterne og Biden-administrationen.

Dette er tegn på, at vi gør det rigtige.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, erklærede i en webcast i går: "Min mand var i meget lang tid overbevist om, at dette ikke er en kamp mellem nationer. Denne kamp udspiller sig mellem oligarkiet, de finansielle magter i City of London og Wall Street ... og folkets tarv. Så det er ikke en strid mellem USA og Rusland eller endog Europa – det er i virkeligheden et spørgsmål om oligarkiet mod almenvellet. Det er grunden til at han mente, at man havde brug for en magtfuld kombination af lande, der kunne modstå presset fra

dette oligarki.”

Dette oligarki var i stand til at udnytte en russisk sårbarhed – at blive direkte, strategisk truet fra Ukraine – til at fremtvinge den krig og den pludselige, alvorlige globale økonomiske straf og smerte, som nu eksisterer. Det er præcis, hvad de ønskede af deres “Great Reset”, deres “Green New Deal”.

Lyndon LaRouche advarede om dette allerede i 2011, da han pegede på dette oligarkis enorme boble af ubetalbar gæld. “Det meste af denne bailout-gæld, Wall Street-gælden, London-gælden,” sagde LaRouche, “er absolut værdiløs. Den kan aldrig tilbagebetales. Den eneste løsning på denne sag var at føre denne krig. Hvis det Britiske Imperium kom ud som sejrherre i en sådan krig, med støtte fra USA, så ville de eftergive deres gæld, og de ville kunne fortsætte deres forretninger. Men verdens befolkning ville blive reduceret kraftigt på grund af sult, sygdom...” Han advarede om det igen i marts 2014, efter det anti-russiske kup i Ukraine, da han erklærede: “Ukraine er egentlig ikke den egentlige problemstilling. Det handler om at ødelægge, besejre Eurasien.”
https://archive.schillerinstitute.com/news_briefs/2014/0317-lyndon-russian_tv.html

På det årlige IMF/World Bank-møde for bankfolk og finansfolk i Washington i denne uge, drøftede de amerikanske og europæiske bankfolk, at påføre Rusland maksimal smerte; men de bruger den krig, som de provokerede Rusland ind i, til at påføre smerten til hele verden. Som selv oligarkiets egne publikationer må erkende, betragter de fleste nationer i verden NATO’s politik og krigen, som en katastrofe.

Vejen er åben for ethvert tænkende menneske, til at bidrage til at ophæve sanktionerne, afslutte krigen, skabe et nyt økonomisk udviklingsparadigme, som Lyndon LaRouche, utallige gange har formuleret det til så mange nationer, for at løse netop en sådan krise.

Der er en global nyorientering i gang: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp- LaRouche 20 april. 2022

Den 20. april (EIRNS) – Verdens vigtigste finansministre, centralbankfolk og private finansfolk samledes i Washington, D.C. de første tre dage i denne uge til det årlige forårsmøde i Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken. De indrømmede offentligt, at op mod 1,7 milliarder mennesker står over for en alvorlig fødevarekrise og sultenød i år. De nikkede forstandigt til beretninger om, at en inflation på op til 50, 80 og sågar 120 % på fødevarer og energiprodukter var skudt i vejret i Tyskland og i hele Europa, for ikke at nævne et desperat Sydamerika. De var enige i, at lavindkomstlandenes gæld er blevet fuldstændig ubetalelig og vil komme til at detonere inden for kort tid. Og de lykønskede hinanden med deres »brændte jords«-sanktioner, hvormed de har til hensigt at udslette Rusland – og alle andre oprørske nationer – fra jordens overflade.

Og stadig forsøgte de at trøste hinanden med overbevisningen om, at meget få lande, trods alt det ovenstående, vil tilslutte sig Kina, Rusland og de omkring 150 nationer, der er en del af Bælte- og Vejinitiativet, som udgør et økonomisk alternativ til det døende og dødbringende, transatlantiske finanssystem. Som IMF's nye cheføkonom, Pierre-Olivier

Gourinchas, argumenterede, forventede han ikke på nuværende tidspunkt, at mange lande »vil træffe det valg, at deres fremtid består i at springe over på den anden side«.

I sit ugentlige webcast den 20. april pegede Helga Zepp-LaRouche på den tilspidsende konfrontation mellem oligarkiets krav og dem, der stræber efter menneskeheds fælles velfærd, som værende karakteren af den kommende konflikt. Hun understregede, at der er en global nyorientering i gang, som er ved at opstå omkring Rusland, Kina og Indien. Dette tager form ligesom hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde fremsat med sit Firemagtsforslag, der skulle forene Rusland, Kina, Indien og USA. For at skabe den nødvendige forandring, væk fra det kollapsende transatlantiske system, kræves der en koalition af nationer, stærke nok til at forsvare sig mod London, Wall Street og Silicon Valley. Dette sker nu – det vigtigste spørgsmål er, om vi kan mobilisere nok kræfter i USA og Europa til at støtte denne nye strategiske og finansielle arkitektur, inden de imperiale interesser, der forsvare det nuværende bankerotte system, fremprovokerer 3. Verdenskrig.

»Konflikten er ikke mellem 'demokratier' og 'autokratier', men mellem det koloniale system og dem, der modsætter sig det«, udtalte Zepp-LaRouche, som dette blev præsenteret i dybden på Schiller Instituttets særdeles vellykkede konference den 9. april. Den nærmeste fremtid, sagde hun, vil blive stadig mere turbulent og tilføjede, at hun er overbevist om, at »vi ikke vil komme igennem dette år uden store nyudviklinger«.

Den kommende opgave er at fortsætte og omgående udvide den proces, der blev indledt på Schiller Instituttets konference, for at bringe tiltagende, internationale kræfter ind i denne diskussion og organisere en tilstrækkelig stor styrke af nationer og politiske grupperinger til rent faktisk at indkalde til en international konference for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som er menneskeheden værdig.

Kinas ambassadør i USA opfordrer til en universel sikkerhedsarkitektur

Ikke korrekturlæst

Den 20. april (EIRNS) – i et indlæg offentliggjort i {The National Interest} den 18. april advarer Kinas ambassadør i USA, Qin Gang, om det presserende behov for at reducere det enorme pres, der er lagt på det internationale system efter krigen, og som er blevet forværret af pandemien, den truende recession, “uovertrufne sanktioner” og en galopperende inflation. “Det er på høje tid, at vi mindsker presset, og ikke omvendt, for vores fælles verden”, understreger han. Der skal ikke blot være en afslutning på krigen i Ukraine, men også et “grundlæggende svar på varig fred og stabilitet i Europa og en afbalanceret, effektiv og bæredygtig filosofi og arkitektur for dets sikkerhed”.

Qin gennemgår derefter nøglepunkter i de sidste 40 års historie, herunder hvordan landene i Centralasien, Kina og Rusland håndterede provokationer fra Vesten, herunder NATO’s ekspansion mod øst, og engagerede sig i en “hidtil uset udforskning af en ny sikkerhedsfilosofi og -model”. Det, der blev kendt som “Shanghai Five”-mekanismen, Shanghai Cooperation Organization (SCO) og lignende typer af samarbejdsorganisationer, var konsekvensen, som gjorde det muligt at skabe fælles fred mellem Kina, Rusland og de centralasiatiske lande.

Qin uddyber karakteren af forholdet mellem Rusland og Kina samt Kinas egen udenrigspolitik og tilbageviser enhver idé om,

at Kina på forhånd havde kendskab til Ruslands militære operation i Ukraine, eller at Kina bistår Rusland med hjælp. Dette er ren misinformation, sagde han. Han understreger den uafhængige karakter af Kinas udenrigspolitik og advarer om, at et forværret forhold mellem USA og Rusland ikke vil betyde et bedre forhold mellem USA og Kina, og at et dårligere forhold mellem Kina og Rusland heller ikke vil betyde et bedre forhold mellem Kina og USA. Det er en fejl, at nogle mennesker truer Kina med sanktioner for at tvinge det til at give afkald på dets uafhængige udenrigspolitik. Det er også en stor fejl at forsøge at sammenkæde Taiwan med Ukraine. Og andre "opildner til misforståelser, konfrontationer og usikkerhed i Asien og Stillehavsområdet", uden at de bekymrer sig om, hvorvidt denne region kommer til at følge i Europas fodspor.

Den kinesiske ambassadør gør det grundlæggende punkt gældende, at selv om "vi ikke er i stand til at nå til enighed i øjeblikket om, hvilken slags internationalt system vi ønsker", bør folk huske på "krigens svøbe", der opstod to gange i det 20. århundrede, og som bragte "usigelig sorg over menneskeheden". De sidste fire årtiers fremmedgørelse burde oplyse os om, at "vi alle lever i en fælles verden med en fælles fremtid". Det er udelukket, at et land eller en blok af nationer kan have absolut sikkerhed, og samtidig ignorere andre landes sikkerhed. Uden respekt, tillid, gensidig tilpasning og samarbejde vil verden aldrig blive fredelig... Vores fælles mål er varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand for de 1,8 mia. kinesere og amerikanere og de 7,8 mia. mennesker i verden. Dette er det historiske ansvar for Kina og USA som to store nationer."

Kilde:

(<https://nationalinterest.org/feature/chinese-ambassador-ukraine-crisis-and-its-aftermath-201867>)

“Alt er afhængigt af menneskehedens velfærd”

Ikke korrekturlæst

Den 17. april (EIRNS) – Mens vi bevæger os fremad efter resultaterne af Schiller Instituttets konference den 9. april, ser vi med rette også tilbage for at få yderligere næring, klarhed og mod til de kampe, der ligger umiddelbart foran os i disse meget urolige tider.

I et interview den 8. marts i Pakistans TV “World Tonight”-program udtalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche: “Jeg tror, at det mest presserende spørgsmål er, at der internationalt finder en debat sted, med så mange kræfter som muligt om et nyt paradigme; at indføre en verdensorden baseret på FN-pagten, som bygger på de fem principper for fredelig sameksistens, hele den alliancefrie bevægelse, der lå til grund for Bandung-konferencen – disse ideer må genoplives hurtigst muligt. Jeg tror, at det især er de uafhængige lande som Pakistan og Indien – og på det punkt tror jeg, at de er meget sammenlignelige lige nu – som kan tage stilling til, at systemet skal ændres, for det minder om før Første Verdenskrig: Hvis I fortsætter på denne måde, vil der ske en katastrofe. Er vi nødsaget til at gentage historien? Det tror jeg ikke.”

Nitten år tidligere, i maj 2003, var Lyndon og Helga LaRouche vendt tilbage til Indien for anden gang det år, for at deltage i en stor international konference, som Schiller Instituttet og “Center for Social Justice of India” var medarrangører af. I sin præsentation fremhævede Lyndon LaRouche temaet om den alliancefrie bevægelse og Bandung:

“Vi skal opnå det, som vi kæmpede for i Colombo, Sri Lanka, i august 1976. Vi skal genoplive ånden fra Bandung som en del af en international bevægelse. Vi må genoplive fællesskabet om en retfærdig, ny økonomisk verdensorden – Nu!

“Hvordan kan dette realiseres? Vi har brug for storskala-projekter, infrastrukturprojekter. Vi har brug for langsigtede aftaler mellem nationerne om handel. Vi har brug for faste vekselkurser i valutaerne. Vi har brug for renter på langfristede lån, som ikke er for høje: 1-2% simpel rente. Vi har brug for 25-50-årige aftaler og traktatmæssige aftaler mellem nationer om handel og udvikling. Vi behøver et valutasystem med mange af de gunstige aspekter fra Bretton Woods-systemet fra den umiddelbare efterkrigstid. Men denne gang kan USA ikke bestemme over det, som USA gjorde dengang... Vi skal have en alliance af nationer, som gør det. Vi må have en samordning af nationer til at overtage de internationale finansielle institutioner og reformere dem. Vi skal anvende regeringens magt til at sætte konkursramte systemer under konkursrekonstruktion. Vi må bruge regeringens magt og traktataftaler, til at skabe kredit- og kreditsystemer i stor skala, så disse potentialer kan realiseres.”

Hvad er så den såkaldte Bandung-ånd, som Lyndon og Helga LaRouche talte om? Det følgende er et uddrag af den indonesiske præsident Sukarnos tale til Bandung-konferencen, som blev holdt den 18. april 1955 – i dag for 67 år siden.

“Måske er det nu mere end på noget andet tidspunkt i verdenshistorien nødvendigt, at samfundet, regeringen og statsmandskabet er baseret på det højeste moralkodeks og den højeste etik. Og i politiske termer, hvad er egentlig denne højeste moralske kodeks? Det er at underordne alting under menneskehedens velfærd. Men i dag står vi over for en situation, hvor menneskehedens velfærd ikke altid er det primære hensyn. Mange, der sidder på magtfulde positioner, tænker snarere på at kontrollere verden.

“Ja, vi lever i en verden af frygt. Menneskets liv i dag er gennemsyret og gjort bittert af frygt. Frygt for fremtiden, frygt for brintbomben, frygt for ideologier. Måske udgør denne frygt en større fare end selve faren, for det er frygten, der driver menneskene til at handle tåbeligt, tankeløst og risikabelt. Jeg beder Dem, søstre og brødre, om ikke at lade Dem styre af denne frygt i Deres overvejelser, for frygten er en syre, der ætser menneskets handlinger ind i besynderlige tendenser. Lad jer lede af håb og beslutsomhed, lad jer lede af idealer og ja, lad jer lede af drømme!...

“Kampen mod kolonialismen har været langvarig, og ved I, at der i dag er en berømt årsdag i denne kamp? På den attende april 1775, for blot 180 år siden, kom Paul Revere ved midnat ridende gennem New Englands landskab og advarede om de britiske troppers ankomst og om indledningen af den amerikanske uafhængighedskrig, den første vellykkede antikoloniale krig i historien...

“Ja, det skal give genlyd i al evighed, ligesom de andre antikoloniale ytringer, som gav os trøst og tryghed i de mørkeste dage af vores kamp, skal give genlyd i al evighed. Men husk, at den kamp, der begyndte for 180 år siden, endnu ikke er helt vundet, og den vil ikke være helt vundet, før vi kan betragte denne vores egen verden og fastslå, at kolonialismen er død...

“Krig ville ikke kun betyde en trussel mod vores uafhængighed: den kan betyde civilisationens og endog menneskelivets endeligt. Der er en kraft løs i verden, hvis potentiale med hensyn til ondskab intet menneske virkelig kender. Selv i øvelser og forberedelser til krig kan virkningerne meget vel være ved at udvikle sig til noget af en ukendt rædsel.

“Hvad kan vi gøre? Vi kan udrette meget! Vi kan indgyde fornuftens stemme i verdensanliggenderne. Vi kan mobilisere al Asiens og Afrikas åndelige, moralske og politiske styrke på fredens side. Ja, vi! Vi, Asiens og Afrikas befolkninger,

1.400.000.000 mennesker, langt mere end halvdelen af verdens befolkning – vi kan mobilisere det, jeg har kaldt nationernes moralske vold til fordel for fred...

“Vores opgave er først og fremmest at søge at forstå hinanden, og ud fra denne forståelse vil der komme en større påskønnelse af hinanden, og ud fra denne påskønnelse vil der komme en kollektiv handling. Husk på ordene fra en af Asiens største sønner [Sun Yat-sen]: ‘Det er let at tale. At handle er svært. At forstå er det sværeste. Når man først har forstået, er det let at handle.’”

Anerkend de røde linjer, og indfør et nyt paradigme for verden

Ikke korrekturlæst

Den 18. april (EIRNS)-Det er slemt nok, at Vesten ignorerede Ruslands røde linje mod NATO's udvidelse til dets grænser; men nærmest ingen i den officielle ledelse er tilstrækkelig ærlig og moralsk ansvarlig til at anerkende denne fejltagelse og påbegynde en ansvarlig adfærd. Nu er der flere røde linjer, der bliver overskredet. I denne farlige og grusomme situation, tæller de enkelte personer, der har karakter til at erkende de røde linjer, se det store billede og kæmpe for et nyt paradigme, uvurderligt meget i historien.

En af Ruslands nuværende røde linjer er, at der ikke må indsættes NATO- eller amerikanske styrker i Ukraine. Den 15. december 2021, fremsendte Rusland dette sikkerhedsforbehold skriftligt til Washington, Bruxelles og alle NATO-hovedstæder,

men det blev fuldstændig ignoreret. Nu har flere kilder, herunder den fremtrædende Le Figaro-medarbejder Georges Malbrunot, rapporteret, at amerikanske Delta Force og britiske SAS har styrker i Ukraine, på trods af at Washington har afvist at have "no boots on the ground" dér.

I Washington opfordrer senator Chris Coons (D), nu indtrængende til at indsætte amerikanske tropper i Ukraine. Coons er en af Bidens kumpaner og sidder nu på det embede, som Biden tidligere havde i Delaware.

Biden, NATO's chef Jens Stoltenberg og den britiske premierminister Boris Johnson agerer alle for at forpurre enhver forhandling om en løsning mellem Ukraine og Rusland. EU-Kommissionens næstformand og udenrigspolitiske chef Josep Borrell har udtrykkeligt sagt, at der skal findes en "militær løsning". Han tweetede den 9. april efter et besøg hos præsident Zelenskij i Ukraine: "Denne krig vil blive afgjort på slagmarken."...

Rapporter sent i dag tyder på, at russiske styrker nu rykker kraftigt frem [i Mariupol] og andre steder i Donbas. Det Hvide Hus har meddelt, at præsident Biden vil afholde en telekonference om sagen den 19. april med europæiske ledere.

I dag opfordrede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche, der gennemgik disse faktorer, til, at flere fornuftige stemmer fra alle lande og kredse, træder frem for at sikre lederskab over for dette vanvid og i stedet mobiliserer for handlinger i overensstemmelse med et nyt paradigme for internationale relationer.

Som bekendt har millioner af mennesker i Vesten på grund af mediernes black-out, ingen anelse om, at der er en forhistorie med NATO's bevægelse østpå til Ruslands grænser, som går forud for det, som de får at vide er et "uprovokeret" russisk angreb på Ukraine den 24. februar. Men stanken fra løgnene i Washington, London og Bruxelles er så slem, at folk hurtigt

kan blive klogere.

En anden rød linje, der bliver overskredet, er at Taiwan er en del af et-Kina, hvilket det globale NATO benægter, mens Washington hykler omkring det. I sidste uge anførte senator Lindsey Graham (R-SC) og Bob Menendez (D-NJ) en delegation af en række andre kongresmedlemmer om bord på et fly fra det amerikanske luftvåben til Japan, Australien og Taiwan. Graham mødtes med Taiwans præsident Tsai Ing-wen. Menendez og Graham anbefalede en AUKUS-militær opbygning af militæret (Australien, Storbritannien, USA) i Indo-Stillehavsområdet med henblik på at slå tilbage mod Kina. "Dette er en chance for demokratier til at stå op mod bøller, og du vil se en modreaktion imod bøllerne overalt i verden", erklærede Graham rasende.

I mellemtiden agerer Kina og Rusland i deres nationale økonomiske og strategiske interesser i fællesskab og i dybden. I dag mødtes præsident Vladimir Putin med sine øverste økonomiske ledere for at drøfte den russiske økonomi på en tv-transmitteret videokonference. Han sagde, at den "økonomiske blitzkrieg" med sanktioner mod landet har den alvorligste effekt på dens ophavsmænd i Vesten. I mellemtiden er Rusland fortsat med at sende hvede til udvalgte lande, herunder Tyrkiet, Egypten, Iran, Algeriet, Sudan og Kina. Den 17. april meddelte Rusland også, at det vil øge mængden af gødning, som det vil afskibe, med 700.000 tons.

I Kina rapporterede statsrådet her til morgen om de økonomiske fremskridt i første kvartal med en samlet årlig stigning på 6,5 % i fremstillingssektoren og lignende foranstaltninger. I kampen mod COVID-19 er Kina nu ved at innovere foranstaltninger til det, der kaldes "lukket kredsløbsstyring" af produktionen på fabrikkerne. Arbejdstagere i lokalsamfund med aktiv SARS-CoV-2 virus, vil arbejde på fabrikkerne i en 14-dages periode under meget sikre og overvågede forhold, hvorefter de holder en pause og planlægger test og nye arbejdsacyklusser. Idéen er både at redde liv og at sørge for

midlerne til at leve på samme tid, uden at der skal foretages nogen kompromiser.

Sammenlign denne situation med det åbenlyse sammenbrud og den manglende mobilisering af produktionen i det transatlantiske område, inden for de mest grundlæggende sektorer som energi, fødevarer og vand. Et eksempel fra den seneste tid gør det tydeligt. Union Pacific Railroad med base i Omaha, Nebraska, et af de vigtigste jernbaneselskaber for landbrugsstaterne fra Iowa til Californien og Texas, har meddelt CF Industries, et stort kvælstofgødningsselskab, at CF Industries er nødt til at reducere sine gødningstransporter med 20 % på jernbane, fordi Union Pacific ikke kan håndtere dem. Union Pacific forsøger at nedbringe sit eksisterende efterslæb af forsendelser af korn, ethanol og andre råvarer. Den amerikanske jernbanekapacitet har været underudviklet i årtier som følge af deregulering, privatisering og fusioner. Dette betyder en katastrofe for afgrøder og landmænd, hvilket CFI's præsident udtalte i en erklæring i sidste uge.

Kombineres forstyrrelsen med de massive konsekvenser af den vestlige tørke i Nordamerika, der påvirker Californien, gennem High Plains og ned til Mexico, er betingelserne for en fødevarekrise for amerikanerne " på hjemmefronten" nært forestående. Der har været voldsomme brande i hvedeområderne i Kansas og Texas, fordi det er så tørt. Årsagen er ikke klimaændringer: Det er årtiers manglende opbygning af vandinfrastruktur. Dette kan ikke bebrejdes Putin.

Således er de umiddelbare farer for atomkrig, langvarige geopolitiske stridigheder og økonomisk sammenbrud alle aspekter af opløsningen af et Wall Street/London-politisk system, hvis etablerede ledere kun repræsenterer deres eget værdiløse ego, og ingen andre. Situationen kræver, at ledere for det fælles bedste aktiveres, at der føres forhandlinger om den snarest mulige løsning i Ukraine og at der træffes samordnede foranstaltninger mod hungersnød, for at opfylde verdens sundhedsbehov og for at sikre fremtiden.

Panel 2: Sikkerhed: Tale af Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progres i Frankrig ved Schiller Instituttets videokonferenece: “Den Westfalske Fred: At undgå Thukyd-id-fælden”

I dette panel vil talerne diskutere, hvordan vi kan organisere en verden, hvor alle folkeslag og alle suveræne nationer kan leve og udvikle sig i et fredeligt og gensidigt fordelagtigt samarbejde. Vores indledende taler vil være Jacques Cheminade. Jacques er formand for Solidarité et Progres i Frankrig og tidligere præsidentkandidat i Frankrig. Han vil tale om “Den Westfalske Fred: At undgå Thukyd-id-fælden”.

Den Westfalske Fred: At undgå Thukyd-id-fælden

Trediveårskrigen, der begyndte i 1618, kostede mindst fem millioner mennesker livet. Det var en sand europæisk apokalypse. I dag sidder vi på en dommedagsmaskine. Vores udfordring er at stoppe den, før den ødelægger menneskeheden enten gennem en global økonomisk ødelæggelse eller en atomkrig.

Den løsning, som Den Westfalske Fred i 1648 gav på tidens grusomheder, bør være en inspiration for os til at skabe en

fredsdynamik gennem en ændring af vores måde at tænke og handle på. Fordi den ikke blot afsluttede religionskrige og etablerede en ny form for fredsforhandlinger mellem stater, som man kan læse i alle historiebøger, men mere grundlæggende fordi den omhandlede agapē, det græske ord for forståelse, kreativ, tilgivende god vilje mod alle mennesker, i verdslig forstand.

I sit essay fra 2004, "Dialog mellem de eurasiske civilisationer: Jordens næste 50 år", fortæller Lyndon LaRouche os: Det implicitte grundlag for viden om kompetencen i vores valg ligger ikke i erfaringerne fra fortiden, men i kompetencen i vores erfaringer med fremtiden.

Ånden i Den Westfalske Fred er netop derfor en reference for os: den vedrører et menneskehedsbegreb, som endnu ikke eksisterede på det tidspunkt, men som ikke desto mindre var absolut nødvendigt at udtænke for at sætte en stopper for den gensidige ødelæggelse, der dengang fandt sted i et system med lose-lose-systemet. Det er vores udfordring i dag igen at se med fremtidens øjne.

For at give en fornemmelse af krigens grusomheder viser jeg her "Hængningen", fra en serie på 18 stik af Jacques Callot, der går tilbage til 1633, kaldet "Krigens elendigheder og ulykker", hvor han skildrer, hvordan krigens vold og moralske nedbrydning berører både civile og soldater. Plyndringen af byen Magdeburg er et forfærdeligt eksempel på sådanne grusomheder: Efter at soldaterne havde indtaget den belejrede by på én dag, var kun 200 af de 1.900 bygninger ubeskadiget, og omkring firefemtedele af byens 25.000 indbyggere var døde.

Det tog derefter mere end fire års forhandlinger, mellem 1643 og 1648, at nå frem til en aftale gennem forskellige traktater, primært i Münster og Osnabrück.

De tre westfalske principper

Fred kræver, at der skabes internationale principper og love

mellem nationalstaterne; den kan aldrig være en ren diplomatisk ordning inden for et eksisterende system.

Hvordan var det så muligt? Fordi den skabte en højere orden i forholdet mellem nationer og mennesker! Det er i bund og grund igen grunden til, at det skal være vores reference i dag. På den anden side holdt en ond krigsforkæmper og Global Britain-narkoman som Tony Blair en tale i Chicago i april 1999, hvor han afviste Vestfalen og fastholdt sin opfattelse af en morderisk liberal interventionisme mod nationalstaterne.

Lad os så se nøje på de tre westfalske hovedprincipper, og hvordan de fører til et win-win-system med gensidig udvikling, som dengang blev kaldt kameralisme, merkantilisme eller filadelphisme.

Artikel 1 angiver kernen i den westfalske filosofi: At der skal være en kristen og universel fred ... at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden... den anden part fordel, ære og ære.

Det er helt i modstrid med det geopolitiske princip, ifølge hvilket hver spiller forsøger at drage fordel af alle gevinster på bekostning af de andre.

Artikel 2 skitserer:

Der skal både på den ene og på den anden side være en evig glemsel, amnesti og benådning af alt, hvad der er blevet begået siden begyndelsen af disse stridigheder, uanset hvor og hvordan fjendtlighederne er blevet udøvet, således at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlighed, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden...

Dette er, hvad det betyder at "se med fremtidens øjne" og ikke gennem fortidens uendelige og selvdestruktive klager.

Derefter koncentrerer traktaten sig, før den afklarer territoriale krav, om at tage fat på den økonomiske ruin, som

alle var på vej ned i. De insolvente og ulovlige gælds- og finansielle fordringer, der er identificeret som potentielle årsager til den evige krigsdynamik, sorteres og afvikles, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35-39) eller forhandlet omlægning af gæld (artikel 48). I artikel 37 hedder det bl.a:

Kontrakter, udvekslinger, transaktioner, forpligtelser, traktater, der er indgået ved tvang eller trusler og ulovligt afpresset af stater eller undersåtter ... skal annulleres og ophæves på en sådan måde, at der ikke længere skal foretages nogen undersøgelse efter dem.

Artikel 40 tilføjer:

... og dog er de pengesummer, som under krigen er blevet udtrukket i god tro og med god vilje som bidrag for at forhindre større ulemper for bidragyderne, ikke omfattet af denne artikel.

Det er ånden i Glass-Steagall-loven mod det, som Roosevelt kaldte pengemagere og bankstere.

Ånden i Agapē

Lad mig kort tilføje noget. Det er den samme ånd, som Martin Luther King legemliggjorde i sin berømte politiske prædiken, der blev holdt i Dexter Avenue Baptist Church i Montgomery, Alabama: "Elsk dine fjender", inspireret af Matthæusevangeliet. Han understregede:

"Langt fra at være et fromt påbud fra en utopisk drømmer, er dette bud en absolut nødvendighed for vores civilisations overlevelse.... En anden ting, som et individ må gøre i forsøget på at elske sin fjende, er at opdage det gode element i fjenden; og hver gang du begynder at hade denne person og tænker på at hade denne person, så indse, at der er noget godt der og se på disse gode sider, som vil opveje de dårlige sider..."

Og så: "Der er en anden grund til, at du skal elske dine fjender, og det er fordi had forvrænger den hadendes personlighed."

Det, som Martin her udtrykker i sin dybeste form, er et princip, som deles af de bedste af alle civilisationer i vores menneskehedshistorie, når man er engageret i at forbedre et menneske ved at ændre hans eller hendes måde at tænke og handle på, og dermed forbedre sig selv.

Det er vores udfordring at organisere den anden i Den Westfalske Freds ånd. Inspireret af Nikolaus af Cusa har I hørt Helga Zepp-LaRouche udfordre os til at nå op på niveauet for modsætningernes sammenfald. At skabe fred er ikke at løse tingene sammen med en ven, men at organisere en fjende på et højere niveau af tænkning og handling end det niveau, hvor konflikten opstod – hvorfra det bliver muligt at være fælles om at gøre det gode sammen.

Det er netop her, at Den Westfalske Fred fører til opblomstring af den menneskelige kreativitet i det fysiske univers. Hvis freden skal opretholdes og udvikles, må den baseres på en stigning i den menneskelige produktivitet i forbindelse med opdagelsen af nye fysiske principper, der anvendes i form af teknologier, som sikrer bedre sociale livsbetingelser for alle. Dette blev opnået i både Tyskland og Frankrig under bidrag fra de kreative hjerner i anden halvdel af det 17. århundrede, især Gottfried Wilhelm Leibniz. I Frankrig, omkring Académie des Sciences, er det kendt under navnet "colbertistisk" merkantilistisk økonomi. I Tyskland skabte den kameralisme: forbedring af den nationale regering samtidig rettet mod at øge udbyttet af landbrug, produktion og socialt ansvar, langsigtet økonomisk vækst til gavn for alle.

Det er vigtigt at understrege her, at Leibniz i sin *Novissima Sinica* fra 1697 udviklede det koncept, at Vesten og Østen på det eurasiske kontinent skulle udveksle det bedste fra hver af dem, forpligtelsen til videnskab og teknologisk udvikling i

Vesten og principperne for en harmonisk social udvikling i Kina. Der fandt ganske vist nogle udvekslinger af stor værdi for begge parter sted, men projektet som en drivkraft i retning af universel enhed blev blokeret.

Er det ikke netop det, der ikke har været muligt dengang, der er vores westfalske udfordring for os alle i dag? Jeg er glad for, at formålet med vores konference netop er dette: enhed uden ensretning, udveksling af det bedste fra os alle for at sikre freden gennem den fælles udvikling af vores menneskelige potentialer i universet, ud over det, vi kender, og ud over det, vi kender.

Leibniz skrev i sin Codex Juris Gentium:

Et godt menneske er et menneske, der elsker alle, så vidt fornuften tillader det. Velgørenhed er en universel velvilje, og velvilje er vanen til at elske det gode eller til at ville elske det gode. Kærlighed betyder altså at glæde sig over de andres lykke... lykke hos dem, hvis lykke behager os, bliver til vores egen lykke.

Nogle vil kalde det "utopisk". De tager dødeligt fejl. Dødeligt, fordi alternativet er at falde i Thukydid-fælden, den geopolitiske opfattelse, at en aftagende magt nødvendigvis konfronteres med en opstigende magt, og at det betyder krig. Det var det, der ødelagde Sparta og Athen i de peloponnesiske krige. Det, der truer med at ødelægge os nu, ville være langt værre, fordi det denne gang er på hele menneskehedens niveau, udstyret med destruktive finansielle algoritmer og atomvåben. Det er en dødkultur. Vores er en livskultur til gavn for det fælles bedste og fremtidige generationer.

Kun ét ord til sidst. Xi Jinping er en dedikeret læser af Leibniz, og websiderne Ai Sixiang (glad for at tænke) er en platform for kinesisk engagement i fremtiden. Det, som Europa har skabt, herunder USA's forfatning, er den anden grund til, at vi er her.

Lad os så være glade for at være anderledes, men med den samme westfalske drivkraft til enhed for at reparere og genopbygge vores så umiddelbart truede verden.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale takksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i

det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af

spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsættelige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det

er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for

spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at

arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets**

videokonfernece

For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den

større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud."

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide "en tomme mod øst", ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle

kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på

at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurennet verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor

menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

"Artikel 1: Generelle betingelser for fred

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der

ofte klassificeres som "udviklingslande". Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen" – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – "anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter."

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevarerproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden

har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

Tre forhenværende græske ambassadører fremsætter fredsforslag for Ukraine

Den 6. april 2022 (Strategice Alert Service, Wiesbaden) Tre højtstående, forhenværende ambassadører fra Den Græske Republik udstedte et fredsforslag den 31. marts, der omhandler den aktuelle ukrainske krise i et forsøg på at afværge "truslen om sult og nuklear udslettelse".

I deres erklæring hedder det: "Det, der er sket den sidste måned i Ukraine, er utænkeligt for os og for fornuftige mennesker. Vi troede, at den gamle 'westfalske' verden, der

havde oplevet en 'ekstremernes tidsalder', havde lært sin lektie og indset, at vejen til en varig fred og velstand ikke går gennem et 'sammenstød mellem civilisationer', men snarere gennem globalisering af værdier, markeder og finanser. Det moderne statssamfund er endnu ikke nået frem til "historiens ende", men må snarere tage de aktuelle udfordringer op, såsom økonomisk ulighed, etniske og religiøse forskelle i andre verdensdele, klimaændringer og pandemier, i en ånd af venskab og samarbejde...

"Den 24. februar forlod vi utopien om en fredelig normalitet og befandt os i en verden, der 'går i søvne' mod krig. Endnu en gang blev vi vidner til vold, da Rusland angreb Ukraine; ild og stål var igen de vigtigste instrumenter til at løse uoverensstemmelser mellem stater, hvorimod fornuften ville tilvejebringe en retfærdig og varig løsning..."

De hævder, at det ikke er for sent at handle, og opfordrer til forhandlinger på to niveauer. For det første mellem Rusland og Ukraine, som bør omhandle tilbagetrækningen af russiske væbnede styrker fra Ukraine samt territoriale tvister og afklaringen af de mange bilaterale spørgsmål. De foreslår også, at en våbenhvile garanteres af militære observatører fra OSCE-medlemsstater, som ikke er medlem af NATO.

Et yderligere skridt ville være forhandlinger mellem NATO og Rusland med henblik på at etablere samarbejde og fælles sikkerhed. Blandt de foreslåede foranstaltninger er at genoprette NATO-Rusland-Rådet, forbyde brugen af atomvåben, begrænse brugen af landbaserede mellem- og langtrækkende missiler, acceptere, at NATO ikke udvides, og ophævelse af samtlige sanktioner, når der er indgået en aftale mellem Rusland og Ukraine. De opfordrer også til en yderligere tilnærmelse mellem Ukraine og EU.

Underskriverne er ambassadør ad honorem Leonidas Chrysanthopoulos, tidligere ambassadør i Polen, Canada, Armenien og generalsekretær for Organisationen for Økonomisk

Samarbejde i Sortehavet før sin pensionering i 2012, som i øjeblikket er medlem af Schiller Institutet, Alexandros K. Katranis, tidligere ambassadør i Kasakhstan og Den Demokratiske Republik Congo, og Nikos D. Kanellos, tidligere ambassadør i Slovakiet, Aserbajdsjan og Vietnam.

Tidligere amerikansk ambassadør til USSR: Hvad sker der, når man gør en atomvåben-supermagt til en paria?

Den 6. april 2022 (EIRNS)- Mens billederne fra Bucha fejede hen over USA, gik den erfarne tidligere diplomat Jack Matlock i et interview imod CNN-segmentet den 4. april: "Jeg deler mange af disse følelser, men er modstander af tanken om, at vi kan gøre en stor atomvåbenstat til en paria, at vi ved vores handlinger faktisk ødelægger de elementer i det pågældende samfund, som kunne medføre en positiv ændring i fremtiden. Jeg mener ikke, at det er klogt." Matlock samarbejdede med regeringen i Moskva som USA's ambassadør i Sovjetunionen fra 1987-1991, ud over tidligere stillinger på ambassaden i Moskva i 1974-78.

... Man kan føle afsky over eksempler på "krigens rædsler", men spørgsmålet er, hvordan man kan gøre en ende på sådanne

rædsler, argumenterede han. Over for en atommagt skal der ske en deeskalering gennem faktiske forhandlinger. Enhver anden fremgangsmåde fører til uovervejede rædsler. "At tro, at verden ville drage fordel af at gøre Rusland, en atommagt svarende til USA, til en paria, tror jeg ikke rigtig repræsenterer vores interesser i fremtiden. Jeg frygter en verden af den karakter."

Matlock foreslog: "Vi ved ikke med sikkerhed præcis, hvad der skete i forbindelse med disse øjensynlige grusomheder. Og vi ved bestemt ikke, at de blev beordret fra Moskva." Han mindede derefter CNN's seere om, at NATO's udvidelse i Europa og den gradvise stigning i spændingerne mellem de vestlige magter og Moskva var frugten af USA's udenrigspolitik og en fejltagelse, der kunne undgås.

<https://transcripts.cnn.com/show/cnr/date/2022-04-04/segment/>

Zepp-LaRouche: "Ukraine en bro – frem for et redskab"

Den 1. april – Der er et nyt system på vej frem i hele verden. Det er faktisk ikke en reaktion på "Ukraine/Rusland-konflikten eller andre" aktuelle begivenheder." Det vil, hvis det lykkes, hverken have karakter af "multipolaritet" eller "unipolaritet".

Denne forhåbningsfulde udsigt til et nyt system er en reaktion på det, som Lyndon LaRouche ofte, i midten af 1990'erne, betegnede som "afslutningen på en 650-årig historisk cyklus". Dette var en 100-årig overgang, der begyndte med, at Englands Edward III i 1343 afviste sin gæld til finanshusene Bardi og Peruzzi (for at redde deres sjæle fra åger og beslægtet

skændig praksis), til Europas død og genfødsel efter 100 år med ødelæggende pest i storbyerne, elendighed, overtro og krig, ved hjælp af Firenze-koncilets renæssance i 1439, hvis ekstraordinære og kreative virkning på menneskeheden, bragte menneskehedens fremskridt videre, med mange tilbageslag, frem til i dag.

Firenze-koncilet og den nye måde at organisere samfundet på, som det var udtryk for, blev i vid udstrækning gennemført takket være kardinal Nikolaj af Cusas arbejde. Cusa var ikke blot grundlæggeren af den moderne europæiske videnskabelige metode; hans metode til at tænke og udøve diplomati, kaldet "Modsætningernes sammenfald", som er beskrevet i hans værk "Om den lærde uvidenhed", er den samme metode, som Helga Zepp-LaRouche anvender i dag til at skabe grupperinger på vegne af definitionen af en virkelig menneskelig fremtid.

Modsætningernes sammentræf er faktisk et højere princip for verdensordenen og er hverken "unipolær" eller "multipolær". Den store opgave, som civilisationen står over for i dag, er at sikre den uomstøttelige ret og udføre en nations pligt til at øge den materielle velstand for hvert enkelt individ og den stadig større menneskelige befolkning ved hjælp af universel tilgang til teknologiske fremskridt og universel uddannelse uden ondskabsfulde, affolkende sanktioner mod de fattige. Det er skillelinjen mellem vores retmæssige fremtid og udslettelse, sandsynligvis termonuklear udslettelse.

Helga Zepp-LaRouches optræden i dag i CGTN's program "Dialog Weekend", på tærsklen til topmødet mellem Kina og EU, definerede i løbet af tre minutter skitsen af en alternativ politisk mulighed og faktisk en afvisning af geopolitikken – en ny global handlingsplan til overvejelse for alle topmødedeltagerne og underforstået, for befolkningerne i deres respektive nationer.

Som svar på det første spørgsmål, der blev stillet hende, erklærede fru Zepp-LaRouche: "EU skrev på forhånd på sin

websiteside ... at de ønskede, at Ukraine-spørgsmålet (skulle være) praktisk talt det eneste spørgsmål (på topmødet), og at de ønsker, at Kina skal mægle og påvirke Rusland. Men jeg mener, at det er meget klart, at Kina ikke ønskede at tage parti. Men i betragtning af at EU's økonomi er i frit fald, faktisk med akkumuleringen af Covid og nu sanktionerne, er Europa slet ikke i en stærk position.

“Og jeg tror, Kina har en opfattelse, som jeg mener, egner sig til en mæglerrolle, og det er præsident Xi Jinpings idé om en fælles fremtid for den samlede menneskehed. Jeg mener, at dét er det vigtigste budskab lige nu, da vi befinder os i en situation, der strategisk set er farligere end under Cubakrisen, og derfor er det, vi virkelig har brug for, og jeg tænker, at Kina ville være i en enestående position til at opnå dette, nemlig at foreslå en ny international sikkerhedsarkitektur, som vil tage hensyn til alle verdens landes interesser.

For årsagen til, at vi har Ukraine-krisen, er på grund af NATO's ekspansion mod øst i 30 år, som Vesten ikke engang ønsker at diskutere længere, men spørgsmålet er, hvordan vi kommer ud af det.

“Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, og jeg har foreslået, at den skal være i traditionen fra den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og situationen i dag, i lyset af faren for atomkrig, er langt farligere end dengang. Og jeg tænker at europæerne fuldstændig ignorerer den kendsgerning, at der er ved at opstå et nyt system baseret på Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, kombinationen Rusland-Indien-Kina.

Indien har nægtet at lade sig trække ind i USA's lejr, men ønsker også at forblive neutralt. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af dette, er, hvis europæerne, og endelig også USA, vil forstå, at det er i deres egen interesse at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet om at løse de

virkelige problemer, som vedrører hele menneskeheden, nemlig at pandemien ikke er overstået.

“Vi har en fødevarekrise. Jeg mindes, at en kinesisk økonom for nylig sagde, at som følge af sanktionerne mod Rusland risikerer en milliard mennesker at dø af sult i år. Hvis Kina ville spille en mæglerrolle og sige, at alle disse problemstillinger skal adresseres samtidig, så kan Ukraine blive en bro i stedet for at være et geopolitisk redskab mellem EU og Rusland, det kunne blive en bro i samarbejdet på det eurasiske kontinent.”

I dialogen med Zepp-LaRouche, deltog professor John Gong fra “University of International Business and Economics”, som er velkendt af medlemmerne af Schiller Instituttet. Han påpegede, efter at have diskuteret, hvad han troede, at EU’s ledere ville ønske at diskutere vedrørende Ukraine, at “vi er nødt til at tale om en principiel neutralitetsholdning. Det betyder, at jeg f.eks. vil foreslå (at Kina) afholder sig fra at sælge våben og fra at bidrage med noget som helst til militæret i kampen mod Ukraine. Det er det første princip. Det andet er, at Kina bør spille en mere proaktiv rolle som mægler i forbindelse med en våbenhvile, som mægler i en politisk løsning i Ukraine. Og for det tredje vil jeg stadig holde fast i opretholdelsen af almindelige handelspositioner. Fordi – dette er meget vigtigt. Historisk set dræber sanktioner på lang sigt faktisk flere mennesker end krig ... i dette tilfælde kan vi se udsigten til, at mennesker vil dø, ikke kun i Ukraine.

Jeg har den hypotese, at hvis det internationale samfund undlader at gribe ind, vil det største antal mennesker i denne krig sandsynligvis være mennesker uden for Ukraine. Med andre ord, hvis vi ser på priserne på korn, priserne på fødevarer, priserne på fødevarer i Mellemøsten, f.eks. i Nordafrika og (andre) afrikanske lande, har disse høje priser som følge af krigen tydeligvis konsekvenser og følgevirkninger for en stor del af udviklingslandene. Så jeg mener, at det er meget

vigtigt at opretholde disse normale handelsforbindelser...”

I modsætning til dette perspektiv fra Firenze og dets opfattelse af menneskeheden står “Det nye Venedig” af den store affolkning, som fejlagtigt kaldes (Great Reset) “Den store Nulstilling”. “Økonomiske lejemordere”, som f.eks. den stedfortrædende nationale sikkerhedsrådgiver for international økonomi Daleep Singh, som er blevet udsendt for at true Indien. Ifølge Pakistans premierminister Imran Khan er de også på vej efter ham.

Victoria Nuland, Ukraines kagemonster, var også i gang med at lave noget skidt i Sri Lanka, alt sammen inden for de sidste 72 timer. Ifølge premierminister Khan, der står over for en mistillidsafstemning i weekenden, har USA gjort det klart, at han skal forlade sit embede, eller hans nation endnu en gang vil blive udsat for “Bhutto-behandlingen”. Dette henviser til den begivenhed i 1976, hvor Henry Kissinger lod den daværende premierminister Zulfikar Ali Bhutto vide, at hvis Pakistan ikke ville opgive deres fuldt udbyggede atomenergi-program, hvilket Bhutto faktisk nægtede at gøre, ville han som gengældelse “statuere et forfærdeligt eksempel med ham”.

Med Bhuttos egne ord, smuglet ud af hans dødscelle: “Dr. Henry Kissinger, USA’s udenrigsminister, har et brilliant intellekt. Han sagde til mig, at jeg ikke skulle fornærme USA’s efterretninger ved at sige, at Pakistan havde brug for oparbejdningsanlægget til sine energibehov. Som svar sagde jeg til ham, at jeg ikke vil fornærme USA’s efterretninger ved at diskutere Pakistans energibehov, men at han på samme måde ikke bør fornærme Pakistans suverænitet og selvrespekt ved at diskutere dette anlæg i det hele taget...” Kissingers trussel blev faktisk ført ud i livet, og Bhutto blev henrettet – men ikke besejret.

Atomprogrammet blev stående. Men i dag, i en mere kompleks verden og over for en muterende global pandemi, der potentielt er lige så dødelig som byldepest, må der dannes en højere

enhed mellem Pakistan, Indien, Kina, Rusland og andre nationer, herunder et USA, der er befriet fra City of London, gennem den form for dialog, som Helga Zepp-LaRouche fører på CGTN.

Denne dialog, der er opdelt i tre emner, sikkerhed, økonomi og udvikling, vil blive foretaget på Schiller Instituttets konference om at udarbejde en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april i år. Den avancerede praksis for medborgerskab i en verdenskrisetid begynder med deltagelse i og organisering af denne begivenhed, der finder sted om tre dage, og som starter nu.

Redaktør hos Global Times: EU-Kina kan sikre tryghed i en turbulent verden

Den 4. april 2022 (EIRNS)- Det 23. topmøde mellem Kina og EU, der blev afholdt den 1. april via videolink, var det første formelle møde af denne art siden 2020. Global Times' redaktionelle kommentar af 2. april var et ganske positivt forslag – det kritiserede ingen europæisk embedsmand – at disse partnere i omfattende handel og investering prioriterer økonomisk udvikling i deres relationer, samtidig med at de bestræber sig på at holde det strategisk stabilt.

“Det er meget vigtigt, at Kina og EU kan føre samtaler i den nuværende internationale situation”, skrev redaktøren. “Efter udbruddet af Ukraine-krisen synes den kolde krigs spøgelse at være genopstået... Som to magter, der opretholder verdensfreden, to markeder, der fremmer fælles udvikling, og to civilisationer, der fremmer menneskelig fremgang, kan Kina og EU bringe øget håb og garanti for verdensfred og stabilitet

med deres samarbejdsforhandlinger.”

Redaktøren bemærkede, at den amerikanske “offentlige mening” bevidst spillede på spændingerne i forholdet mellem Kina og EU; “Utvivlsomt er dette en omhyggeligt planlagt fortsættelse af USA’s intentioner om at bruge Ukraine til at inddæmme Rusland og bruge Rusland til at inddæmme Europa... Kina har mere end 70 hørings- og dialogmekanismer med EU-institutionerne, der omhandler og diskuterer næsten ethvert emne.” Men “Washington er hverken villig til at skabe forsoning mellem Europa og Rusland gennem drøftelser, eller win-win-samarbejde mellem Kina og Europa...”

Artiklen konkluderer: “Jo mere kompliceret og turbulent den æra, som Kina og Europa står over for, jo mere bør de insistere på at betragte hinanden fra et strategisk perspektiv, og des mere bør de holde sig til uafhængighed, objektivitet og rationalitet for at fremme en stabil og langsigtet udvikling af forbindelserne mellem Kina og EU. Det er tidens krav og historiens ansvar.”

Jacques Cheminade medvirker endnu engang på franske CGTN

Paris, 4. april 2022 (EIRNS)-Jacques Cheminade er leder af LaRouche-bevægelsen i Frankrig og tidligere præsidentkandidat.

Kinas CGTN Français har i disse dage vist særlig interesse for:

1) Jacques Cheminades syn på Ukraine-krigens indvirkning på forholdet mellem Europa, USA og NATO. Cheminade fremsatte i dag Schiller Instituttets opfordring til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

https://www.youtube.com/watch?v=Cy3yVB9_MZ4

2) Topmødet mellem EU og Kina den 1. april, hvor de europæiske

neo-konservatives angreb på Kina blokerede den yderst nødvendige underskrift på investeringspolitikken mellem Kina og EU.

<https://www.youtube.com/watch?v=dWax3NyrVuQ>

Om topmødet mellem Kina og EU sagde Cheminade til CGTN Français: "Den første vigtige kendsgerning – under de nuværende vanskelige omstændigheder – er, at dette topmøde finder sted. Jeg tror ikke, at der vil blive indgået nye partnerskaber, men det er et signal, og der kan udveksles budskaber.

"Det er meget vigtigt, at det, som præsident Xi Jinping har foreslået, – at Global Development Initiative og den Nye Silkevej koordineres med den europæiske Global Gateway-strategi. Disse to ting kan danne en helhed.

"Resultatet heraf, skal udmønte i et meget vigtigt princip: Dette er ikke en politik for systemisk rivalisering, som det undertiden er blevet hævdet i Europa, men tværtimod en politik for udveksling og samarbejde, idet der tages hensyn til, at ca. 15 % af den kinesiske eksport går til Europa, og at Kina i den modsatte retning aftager 10 % af eksporten fra de 27 EU-lande.

"Jeg håber, at den investeringsaftale, der blev indgået i slutningen af 2020 på opfordring af Angela Merkel, som har insistere på den, kan etableres. Indtil videre er der ikke tale om en sådan mulighed, men det bør overvejes. Desuden bør der være samarbejde inden for atom-, rum- og luftfartsindustrien og især i forhold til den fødevarekrise, der er ved at opstå i verden. Jeg mener, at der er basis for samarbejde inden for landbrug og fødevarer, som er meget vigtigt mellem Frankrig og Kina....

"Det er meget vigtigt at overveje, hvordan Europa og Kina, især Frankrig, kan spille en rolle som mæglere og inspiratorer til fordel for fred...

“Men der er mere. I Frankrig sendte stabschefen for de væbnede styrker et brev til general officererne, hvor han meget klart udtalte, at de sanktioner, som det internationale samfund har iværksat mod Rusland, naturligvis vil ramme den russiske økonomi, men også de vestlige økonomier og især Europa. I sin konklusion fortsatte han: “På mellemlang sigt vil en af konsekvenserne af denne krig utvivlsomt være en periode med omstrukturering af de internationale økonomiske forbindelser”. Her ser jeg en tilnærmelse til Lavrov og Wang Yi’s udtalelser. Dette moment vil være kortvarigt, men det er en mulighed, som vi skal gribe for gensidig udvikling på internationalt plan.”

Lyndon LaRouche: “Det afgørende på dette tidspunkt er ideer”

Den 30. marts (EIRNS) – Hvordan skal vi så organisere vores medborgere og andre nationers medborgere under forhold, hvor verden står over for den meget alvorlige mulighed for atomkrig; hvor vi allerede er på vej ned i en fysisk-økonomisk nedsmeltning, som ikke er set siden det 14. århundredes mørke tidsalder; og hvor de fleste af os er grebet af en pessimisme, som dulmer deres bekymring for menneskeheden – og for dem selv?

Et godt udgangspunkt er at lytte til – eller i det mindste læse – de kloge ord af Lyndon LaRouche.”Vi er nået til et afgørende punkt. Hvad er alternativet til at låne sig tilbage og enten lade som om det ikke sker, eller blot beklage sig over det, der sker, og protestere voldsomt?

“Nu er menneskeheden anderledes end dyrene. Dyrene ville under disse forhold simpelthen blive forrykte. Men ... mennesker er ikke dyr. Mennesker er i stand til at erkende, og det karakteristiske ved historien er, at når menneskeheden bruger sin hjerne, sit sind, og udveksler begreber med andre, som definerer et alternativ til en umulig situation, vil menneskeheden vælge en {intention}, en styrende hensigt om handling, for at foretage en eller anden nyskabelse i institutionerne, for at forsøge at løse opgaven. Derfor er det vigtigste på dette tidspunkt {ideer}...”

“Men det er ikke nok. Man skal også tilvejebringe et klart billede af det gennemførlige alternativ. Hvad gør vi i stedet?”

Det var Lyndon LaRouches ord til en konference på Schiller Instituttet den 4.-6. maj 2001 i Bad Schwalbach, Tyskland, om emnet “Winning the Ecumenical Battle for the Common Good” (At vinde den økumeniske kamp for det fælles bedste). LaRouches fulde tale ved denne lejlighed kan findes i {EIR} af 25. marts 2022, se link [bws_pd]

Disse ideer, denne hensigt og netop et sådant klart billede af det mulige alternativ, vil være i centrum for Schiller Instituttets kommende internationale konference den 9. april, om etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer. Den netop udgivne “LaRouches planer for en ny international økonomisk arkitektur”, som nu er offentliggjort på Schiller Instituttets hjemmeside

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/03/nu-er-det-tid-til-larouches-planer-for-en-ny-oekonomisk-arkitektur/>

er et vigtigt diskussionsdokument for deltagerne i denne konference – faktisk for alle regeringer og politiske ledere rundt om i verden, som hver især står over for eksistentielle beslutninger, der vil afgøre deres nationers og hele menneskehedens skæbne.

Som man kan læse nedenfor, er der i Eurasien allerede sket fremskridt i retning af den påkrævede politik, med den dybtgående strategiske koordinering mellem Rusland og Kina, det voksende potentiale for inddragelse af Indien og Kinas ledende rolle i løsningen af den afghanske krise. Som Lyndon LaRouche forklarede i samme tale fra 2001: "Det var det, der kom til udtryk, da Primakov var premierminister [i Rusland], om det triangulære samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien, som vi i høj grad støttede og pressede på for. Dét er en levedygtig idé. Den skal have flere ben at gå på og et sind til at retlede den, i den forstand."

Som LaRouche derefter understregede, "Vesteuropa må påtage sig en mission, og Centraleuropa må påtage sig en mission, om at deltage i denne udvikling af Eurasien." Desuden "ville formålet være at få USA til at samarbejde med dette store foretagende ... og derefter se på Afrikas behov, for at skue menneskeheden i sin helhed."

Denne overordnede strategiske orientering, som Lyndon LaRouche identificerede for 21 år siden, er fortsat vores mission i dag.

**LaRouches plan for en ny
international økonomisk
arkitektur.
Inkl. Udkast til plan for**

genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Institutet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin "endelige afvikling", er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse "totale krig", som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles

befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang

sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer”, som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit:

Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny ” stærk rubel”) opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække “carry-trade”-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – “et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur”, med LaRouches ord.

4. RIC-plus:

RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig

mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitiske drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.

2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

- 1. Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
- 2. Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud**
- 3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine**

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan

genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af

“Silkevejens Økonomiske Bælte”. Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side.”

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industrianlæg i industriområdet Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik “live” med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske vicesstatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse problemer øges."

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000

nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorps efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korps bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardæren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket

er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, spovogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road

Becomes the World Land-Bridge”, bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktionerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt “Rocket City” efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og

militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft Corporation.

Juzhmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed

into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet i Danmark annoncerer sin videokonference den 9. april ved DEO's online Ukraine-debatmøde

KØBENHAVN, 29. marts – I dag afholdt DEO (Demokrati i Europa Oplysningsforbundet), en online briefing “Ukraine og den nye virkelighed i EU”. Der var 90 online-deltagere, og mødet vil blive arkiveret.

Under diskussionen stillede et medlem af Schiller Instituttet det sidste spørgsmål, som bl.a. omfattede en annoncering af Schiller Instituttets kommende videokonference.

Spørgsmålet gik på, at der ud over krigen mellem Rusland og Ukraine er fare for optrapning til endog atomkrig. “Der er sket et skred væk fra ingen første brug af atomvåben, og USA og Rusland taler nu om, under hvilke omstændigheder atomvåben kunne anvendes. Vi må lave en plan for, hvordan vi kan undgå fremtidige krige.

Schiller Instituttet har foreslået en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer med den Westfalske Fred som model. Vi afholder en videokonference om dette den 9. april kl. 15 eller senere. Hvad mener I om dette?”

Chefanalytiker i DEO Rasmus Nørlem Sørensen sagde, at han ville forsøge at svare på, hvordan man kan forhindre en atomkrig i den korte tid, der er tilbage. Han sagde, at siden

Trump er nedrustning brudt sammen. Der er stadig NATO-diskussioner om konflikter, hvor atomvåben kan bruges som en sidste udvej. Russerne har nedjusteret, hvornår de er parate til at bruge atomvåben, men har sagt at de kun ville bruge atomvåben, hvis den russiske stat bliver truet. Kina har atomvåben som et valg i deres konfliktspor.

For at undgå atomkrig vil det kræve en ny international ramme, som SI-repræsentanten sagde, med nedrustning og forudsigelighed med hensyn til røde linjer. Et stort problem er, at der ikke er nogen kanaler åbne til Rusland lige nu.

Link til mødet: https://www.youtube.com/watch?v=6gfkhufo_bM

Spørgsmål ved 54:20

Tænk tanken RAND, skitserede USA's krigspolitik mod Rusland i 2019

Den 28. marts (EIRNS) – I 2019 offentliggjorde RAND Corporation en 354 sider lang rapport med titlen “Extending Russia: Competing from Advantageous Ground”. Det er et manuskript til en politik for geopolitisk konfrontation mod Rusland, der har til formål at svække og underminere Rusland som stat.

EIR rapporterede dengang, at resuméet af rapporten fra RAND afslørede det hele: “Som USA's nationale forsvarsstrategi har anerkendt, er USA i øjeblikket låst fast i en stormagts konkurrencesituation med Rusland. Denne rapport har til formål at definere områder, hvor USA kan konkurrere til sin egen

fordel. Den undersøger Ruslands sårbarheder og bekymringer; den analyserer potentielle politiske muligheder for at udnytte dem; og vurderer de dermed forbundne fordele, omkostninger og risici, samt sandsynligheden for en vellykket gennemførelse.” (https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/RR3000/RR3063/RAND_RR3063.pdf)

Mange af de skridt i retning af konfrontation, som foreslås i rapporten, er siden blevet gennemført af USA, som Rick Sterling, en undersøgende journalist fra San Francisco-området, viser i en artikel i Dissident Voice. “I stedet for at ‘forsøge at holde sig på forkant’ eller forsøge at forbedre USA indenrigspolitisk eller med hensyn til de internationale relationer, er der lagt vægt på bestræbelser og handlinger, for at underminere den udpegede modstander Rusland”, skriver Sterling. Rapporten, fortsætter han, “konstaterer, at Rusland har ‘dybtliggende’ bekymringer for vestlig indblanding og potentielle militære angreb. Disse bekymringer anses for at være en sårbarhed, der kan udnyttes. Der nævnes ikke noget om årsagen til de russiske bekymringer: De er blevet invaderet flere gange og havde 27 millioner døde under Anden Verdenskrig.”

Sterling bemærker, at blandt de provokationer, der foreslås i rapporten, er følgende:

- “- Repositionering af bombefly inden for umiddelbar angrebsafstand af vigtige russiske strategiske mål”
- “- Udstationering af yderligere taktiske atomvåben til lokationer i Europa og Asien”
- “- Forøgelse af USA’s og allierede flådestyrkers stilling og tilstedeværelse i Ruslands operative områder (Sortehavet)”
- “- Afholdelse af NATO-krigsøvelser ved Ruslands grænser”
- “- Ophævelse af INF-traktaten (Intermediate Nuclear Forces).”

“Disse og mange andre provokationer, som Rand foreslår, er

faktisk blevet gennemført,” skriver Sterling. “For eksempel gennemførte NATO massive kampøvelser med titlen ‘Defender 2021’ lige op ad Ruslands grænse. NATO er begyndt at ‘patruljere’ i Sortehavet og foretage provokerende indtrængen i Krim-farvande. USA har trukket sig ud af INF-traktaten.”

Hvad RAND-rapporten gør, forklarer han senere, er at vurdere omkostninger og fordele ved forskellige amerikanske handlinger. “Det betragtes som en ‘fordel’, hvis øget amerikansk bistand til Ukraine resulterer i tab af russisk blod og ressourcer. I forbindelse med spekulationer om muligheden for russisk troppetilstedeværelse i Ukraine antyder rapporten, at det kunne blive ‘ganske kontroversielt i hjemlandet, ligesom det var tilfældet, da Sovjet invaderede Afghanistan’.”

Fred, på den anden side, påpeger Sterling, betragtes som “ufordelagtigt”. “En fredsaftale, der garanterede grundlæggende rettigheder for alle ukrainere og statslig neutralitet i rivaliseringen mellem stormagter, ville være fordelagtigt for de fleste ukrainere,” skriver han. “Det er kun det amerikanske udenrigspolitiske establishment, herunder det amerikanske militær- medie- industrielle kompleks, og ukrainske ultranationalister, der ville være ” ugunstigt stillet”.”

(<https://dissidentvoice.org/2022/03/rand-report-prescribed-us-provocations-against-russia-and-predicted-russia-might-retaliate-in-ukraine/>)

Det Britiske Imperiums

politik over for Rusland {Er} Regimeskift

Den 28. marts (EIRNS)–Glenn Greenwald, angiver i en artikel, der blev offentliggjort i går, “Bidens uforsvarlige ord understreger farerne ved USA’s brug af Ukraine som en stedfortræderkrig,” at han ikke køber de tilbagekaldelser, som embedsmænd fra Bidens administration har udsendt om, at USA ikke har en politik for regimeskift over for Rusland.

Han citerer bl.a. den britiske imperialist Niall Ferguson, som skrev i Bloomberg News i sidste uge: “Jeg konkluderer, at USA har til hensigt at holde denne krig i gang... Jeg har beviser fra andre kilder, der bekræfter dette. ‘Det eneste slutspil nu’, hørte man en højtstående embedsmand fra administrationen sige ved et privat arrangement tidligere på måneden, ‘er Putin-regimets ophør’.... Jeg kan forstå, at højtstående britiske personer taler i lignende vendinger. Man mener, at “Storbritanniens mulighed nr. 1 er, at konflikten udvides og dermed forbløder Putin”. Igen og igen hører jeg sådanne vendinger. Det er med til at forklare den manglende diplomatiske indsats fra USA’s side for at sikre en våbenhvile. Det kan også forklare præsident Joe Bidens villighed til at kalde Putin for en krigsforbryder.” (<https://www.bloomberg.com/opinion/articles/2022-03-22/niall-ferguson-putin-and-biden-misunderstand-history-in-ukraine-war>)

Atlantic Council CEO, Fred Kempe, videreførte denne tankegang fra Putin til Kinas Xi Jinping. Kempe roste i et indlæg i CNBC den 27. marts Biden’s “fejl” i Polen. “Der er ingen tvivl om, at præsident Xi må begynde at overveje konsekvenserne af Putins ruin,” skriver Kempe. “I den måske mest betydningsfulde tale i sin lange politiske karriere, afveg USA’s præsident Joe Biden i Polen fra sin forberedte tekst ved at antyde, hvilken pris Putin bør betale for sin uberettigede, uprovokerede og kriminelle krig mod Ukraines civile. ‘For Guds skyld’, sagde

Biden, 'denne mand kan ikke forblive ved magten'."

Disse udtalelser fra Ferguson og Kempe påviser således, at balladen om Bidens "fejl" blot er en skinmanøvre. (<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/inflection-points/by-doubling-down-on-putin-xi-is-gambling-his-own-power/>)

Kina fremmer paradigme for udvikling i Centralasien; NATO-blok beordrer yderligere sanktioner og mere krig

Den 24. marts 2021 (EIRNS) – Tidligt i dag i Kabul aflagde Kinas udenrigsminister, Wang Yi, et overraskende besøg for at mødes med Taliban-regeringsledere og diskutere Bælte- og Vej-Initiativet, navnlig forbindelsen mellem Afghanistan og CPEC (China Pakistan Economic Corridor). I næste uge vil Beijing være vært for Afghanistan og dets nabolande på et tredje regionalt møde om fremme af mulighederne for at skabe forbindelser, med henblik på stabilitet i Afghanistan og udvikling i hele Centralasien. Det indebærer en økonomisk aktivitet til gensidig fordel for alle nationer, hvilket er det princip, der nu er et desperat behov for på verdensplan.

I modsætning hertil mødtes adskillige af statslederne fra de store vestlige nationer i dag personligt i Bruxelles på en række af tre hastemøder – NATO med 30 nationer, landene i G7 og EU med 27 nationer – og fremkom udelukkende med tilsagn om mere oprustning i Østeuropa, flere beskyldninger mod Rusland, trusler mod Kina om at afstå fra at alliere sig med Rusland samt vrangforestillinger om den europæiske økonomi og

verdensøkonomien.

“Hvad foregår der i deres hoveder?” var reaktionen fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag, da hun indledte den ugentlige webcast. Hun henviste specifikt til den farligste af alle de vrangforestillinger, der indgik i dagens mislykkede krisemøder, nemlig at en atomkrig nu er på dagsordenen som en mulig “eventualitet” ifølge topledere i Vesten.

At stoppe dette og gøre plads til en ny verdensarkitektur for sikkerhed og udvikling er fokus for Schiller Instituttets internationale konference den 9. april, ligeledes en global underskriftsindsamling.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/for_a_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

Selv uden atomar udslettelse er der risiko for, at vi vil blive ramt af hungersnød i verden, hvis vi lader de fremprovokerede stridigheder og det økonomiske sammenbrud udvikle sig til mere kaos og lidelse. Allerede før pandemien manglede mere end 800 millioner mennesker i 2019 tilstrækkelig ernæring, og 125 millioner af dem var i ekstreme sultfaser. Siden da, med hyperinflationen og nu konsekvenserne af den fremprovokerede Ukraine-krise og sanktioner, er fødevarekrisen og forstyrrelser i landbruget blevet forværret til den realistiske udsigt til en milliard mennesker, der lider af mangel på fødevarer, og 400 millioner i ekstrem nød.

Denne katastrofe er udelukkende en menneskeskabt katastrofe, og mange nationer er parate til at sætte sig op imod den afpresning og tyrannisering, som tvang dem til at følge de aksiomer, der i første omgang forårsagede det økonomiske

sammenbrud. Hvem ønsker at lade sit folk sulte for "friheden" i NATO's "regelbaserede" verdensorden?

I dag fandt der en afstemning sted i FN's Generalforsamling om støtte til humanitær bistand i Ukraine, men især om at fordømme Rusland. Endnu en gang, som det skete den 2. marts i en afstemning i FN's Generalforsamling, undlod et betydeligt antal nationer at stemme – 38 denne gang (35 den 2. marts) – i stedet for at indordne sig under det globale NATO's kommandoer.

Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov sagde i går i en tale til Moskvas Center for internationalt Diplomati, hvor han kommenterede de hidtil usete sanktioner mod Rusland og NATO's deployering: "Det handler om at fjerne forhindringen i form af Rusland på vejen til opbygningen af en unipolær verden... Det handler ikke om Ukraine, det handler om en verdensorden, hvor USA ønsker at være den eneste suveræne og dominerende..."

Mobilisér for Schiller Instituttets underskriftsindsamling og konference for at skabe en ny verdensorden for fred og udvikling for alle.

Mens Biden tager til Europa, er spørgsmålet: "Hvad foregår der i deres hoveder?"

Briterne indkalder Biden til Europa for at erklære: Atomkrig er ikke længere utænkeligt; det er en “potentiell hændelse”

Den 23. marts (EIRNS) – I dag er det 39 år siden præsident Ronald Reagan i 1983 annoncerede det historiske Strategic Defense Initiative (SDI), politikken for et fælles amerikansk-sovjetisk samarbejde om forsvarssystemer til ballistiske missiler baseret på “nye fysiske principper”, som Lyndon LaRouche udformede og derefter drøftede med sovjetiske repræsentanter gennem samtaler i bagkanaler, der blev sanktioneret af Reagans Hvide Hus. Det var næsten lykkedes med denne politik at få en ny international sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur indført, som en gang for alle ville have sat en stopper for britisk geopolitik og britisk spekulation og plyndring.

Ironisk nok er det på årsdagen for SDI, at et fuldstændig vanvittigt Britisk Imperium er i færd med at drive konflikten mellem USA/UK/NATO og Rusland til det punkt, hvor der er atomar konfrontation – både på de militære og økonomiske fronter. På en briefing til journalister om præsident Joe Bidens rejse til Europa for at mødes med NATO og EU-ledere, som begynder den 24. marts, informerede USA’s nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i går medierne om, at USA “i betragtning af skrækken for en potentiell anvendelse af

atomvåben” omkring konflikten mellem Rusland og Ukraine, har USA “ikke ændret vores nukleare forholdsregler til dato”, men at præsident Biden “vil rådføre sig med allierede og partnere om denne potentielle eventualitet”.

Hvad skete der mon med den fælles erklæring, som præsident Biden og præsident Putin udsendte efter deres topmøde den 16. juni 2021, om at “atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes” – som en hyldest til en aftale fra 1985 mellem USA’s tidligere præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens præsident Mikhail Gorbatsjov? Eller de identiske erklæringer, der hovedsageligt er tilrettelagt af russiske diplomater, og som blev vedtaget på topmødet mellem Putin og Xi Jinping den 28. juni 2021 og den 3. januar 2022 af FN’s P-5-atomvåbenmagter?

Udenrigsminister Tony Blinken har yderligere låst sig fast på kollisionskurs med Rusland ved i dag, på tærsklen til Bidens afrejse, at bekendtgøre, at “på baggrund af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, vurderer den amerikanske regering, at medlemmer af Ruslands styrker har begået krigsforbrydelser i Ukraine.” Han tilføjede med en truende bemærkning, at “Vi er forpligtet til at kræve ansvarlighed ved hjælp af alle tilgængelige værktøjer, herunder strafferetlig forfølgelse.”

Den økonomiske og finansielle krigsførelse, som London og Wall Street har udløst mod Rusland, er ikke mindre truende for menneskehedens fortsatte eksistens end deres atomare, grænsesøgende krigsførelse. De har indledt en politik, hvor de ved hjælp af uendelige “sanktioner” forsøger at afkoble verdensøkonomien radikalt i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollar blok og Bælte og Vej-blokken – som begge er ved at blive kastet ud i et inferno af økonomisk sammenbrud og affolkning.

Rusland vil imidlertid forsvare sig mod den planlagte udslettelse – både på de militære og økonomiske fronter. I løbet af de sidste tre uger har præsident Putin flyttet

Rusland over på et krigsøkonomisk udgangspunkt, idet han aggressivt har forsvaret den indenlandske produktionskapacitet og anvendt beskyttelsesforanstaltninger, såsom valutakontrol, for at afværge ekstern finansiel krigsførelse. I dag meddelte Putin, at Rusland kun vil acceptere betalinger fra eksporteret naturgas til "uvenlige stater" (dvs. dem, der deltager i sanktionerne) i rubler og ikke i dollars. Dette vil yderligere afskærme Rusland fra spekulative dollar angreb på dets banksystem og skabe en alvorlig forvirring for Tyskland og andre europæiske lande, som er dybt afhængige af importeret russisk naturgas, olie, hvede og andre produkter.

Imidlertid er der en vej tilbage fra afgrunden for menneskeheden, selv på dette sene tidspunkt. På Schiller Instituttets konference den 9. april, hvor der opfordres til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, vil vi i detaljer beskrive den nødvendige politiske strategi, til at vende dette tilsyneladende uafvendelige styrtdyk mod helvede.

Denne strategi følger den samme grundlæggende tilgang, som Lyndon LaRouche anvendte i forbindelse med sit SDI-projekt fra 1983, og som LaRouche gentog i en artikel, der blev offentliggjort i EIR's nummer af 19. juli 1996, "SDI: The Technical Side of 'Grand Strategy'" https://larouchepub.com/eiw/public/1996/eirv23n29-19960719/eirv23n29-19960719_040-sdi_the_technical_side_of_grand-lar.pdf.

I dette dokument udtalte LaRouche: "Begge supermagter, og andre, havde desperat brug for en stimulans til teknologidrevet vækst, svarende til den økonomiske effekt af Kennedys "kriseprogram" for den bemandede månelanding. Samarbejde om udvikling af de teknologier, der er nødvendige for et strategisk forsvar mod ballistiske missiler, ville give alle deltagende økonomier den nødvendige teknologiske stimulans, hvis man samtidig indfører en politik, der fremmer "afsmittende virkninger" på den civile økonomi.

“For at skifte fra et fjendtligt forhold til et samarbejdsforhold i de tilfælde, hvor der tidligere har været en langvarig, dybt forankret fjendtlighed, må der skabes et stærkt incitament af vedvarende velvillighed. Udadtil lægger effektive incitamenter til sådanne formål, vægt på fysisk-økonomiske fordele (til forskel fra relativt flygtige, finansielle fordele). De fysisk-økonomiske fordele er vigtige, men materialisterne og empirikerne overvurderer i høj grad sådanne “incitamenter” som sådan. Det væsentlige er ikke den materielle belønning som sådan; det væsentlige er aktiveringen af agape; den offentlige legitimering af en nødvendig materiel gevinst med aktiveringen af de kognitive processer, som videnskabelige og teknologiske fremskridt absolut afhænger af, er nøglen til at opnå den ønskede strategiske effekt...

“Forudsætningen for eksistensen af den moderne form for en perfekt suveræn, konstitutionel, nationalstatslig republik, er opfattelsen af mennesket som et kognitivt væsen, ikke som faste sæt af biologiske sociale egenskaber. Det er i den udstrækning, vi kræver, at alle blandt samfundets medlemmer skal fungere med hovedvægt på udvikling og brug af de kognitive potentialer, som adskiller det menneskelige individ fra dyrene, at vi opfordrer det potentielle herredømme, som republikken har i forhold til enhver anden samfundsform, i forhold til ethvert oligarkisk samfund, til at komme i anvendelse. Det forstod Niccolò Machiavelli, og hele historien siden da, har på en eller anden måde bekræftet dette princip...

“For at genvinde vores nationale suverænitet og skabe den sikkerhed, vi har brug for, må vores nation genvinde sin sjæl. Ellers er vi fortabte, og de fleste af de nulevende familier på denne planet ligeså. Et effektivt strategisk forsvar skal først og fremmest forstås som en økonomisk, kulturel og moralsk opgave. Hvilke vildfarelses er vi villige til at opgive for at sikre vores nation, for måske at redde vores sjæle?”

**POLITISK ORIENTERING den 24.
marts 2022:**

**Mobilisér for Schiller
Instituttets videokonference
den 9. april
om en ny sikkerheds- og
udviklingsarkitektur.
Klik her for lydfilen.**

Med formand Tom Gillesberg.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-24.3.22.mp3>

**NATO og EU er ved at “selv-
sanktionere” et økonomisk
sammenbrud**

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en

international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love" og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsættigt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en " ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley

for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske

nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kolliderer i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Hvilken form for fred? Hvilken type vækst?

Den 20. marts (EIRNS) – Vi lever med den umiddelbare trussel om en omfattende atomkrig, der kan udslette den menneskelige art, og i en økonomisk selvmordsspiral, der ødelægger menneskeliv og fremskridt. Hvad er vejen ud?

Folk af god vilje søger fred i Ukraine, men hvilken slags fred? Hvis fred blot var et fravær af krig, var Ukraine og Rusland så "i fred" før den 24. februar? Har Rusland og NATO været "i fred" i de sidste tyve år?

En fred, der er baseret på en magtbalance, på en kalibreret lighed mellem forskellige mål, kan ikke bestå; den ville ikke afspejle menneskehedens universalitet eller de fælles veje til velstand og lykke...

Den fornødne form for fred, der er nødvendig for verden, kan ikke vindes på Ukraines jord.

Den må føres og tilvejebringes af befolkningen i USA, i andre NATO-lande, i den alliancefrie verden, af alle – kort sagt gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, der tager hensyn til alle nationer og menneskehedens interesser generelt.

Denne interesse går ud over nationernes (eller deres herskende elitors) privilegier, og har sin autoritet fra det enkelte menneskes natur som skabt i Guds levende billede, udstyret med fornuft og med en impuls (og en ret, der i vid udstrækning er uforløst!) for, på en varig måde at bidrage til hele menneskehedens fremskridt.

Vi er nået til det punkt, hvor fattigdom overalt på denne klode er omsonst, og hvor dens fortsatte tilstedeværelse er en forbrydelse. I modsætning til dette store potentiale af det menneskelige sind og den menneskelige økonomis kræfter, befinder sig et angloamerikansk centreret imperium, der direkte angriber det menneskelige potentiale til at trives – angriber det gennem grønne mandater, finansialisering af økonomien og med direkte militære konfrontationer.

Den russisk-ukrainske bio-geo-kemiker Vladimir Vernadsky beskrev den voksende kraft i det menneskelige sind i sin "Scientific Thought as a Planetary Phenomenon", som han skrev i 1930'erne:

"I løbet af det sidste halve årtusinde, fra det 15. til det 20. århundrede, fortsatte udviklingen af menneskets stærke indflydelse på den omgivende natur og dets forståelse af den, i et hastigt tempo og blev stadig mere magtfuld. I løbet af denne periode blev hele planetens overflade omfattet af en fælles kultur: opdagelsen af bogtrykkeriet, kendskab til alle tidligere utilgængelige områder af jorden, beherskelse af nye energiformer – damp, elektricitet, radioaktivitet –

beherskelse af alle kemiske grundstoffer og deres anvendelse til menneskets behov, skabelse af telegrafien og radioen... Gennemgribende sociale forandringer, der fik støtte fra de brede masser, satte deres interesser i første række, og spørgsmålet om at eliminere underernæring og hungersnød blev en realistisk mulighed, som ikke længere kunne ignoreres.”

Tiden er inde til at organisere verden omkring realiseringen af dette store potentiale hos den menneskelige art, til at kassere fortidens brutale geopolitik og magtbalance perspektiv, og skue frem mod en fremtid med overflod og fremskridt.

Dér ligger sejren! Og den skal opnås, inden “dommedagsuret” slår midnat.

Styrk Schiller Instituttets konference den 9. april!